

πού μᾶς φέρνει τὴ μέρα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου μᾶς φωτί-
ζεις.
Καὶ πού εἶναι ὠραῖος καὶ ἀκτινοβόλος μὲ μεγάλη λάμ-
ψη
καὶ μαρτυρᾷ γιὰ σένα, Ὑψιστε.

[10] Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου, γιὰ τὴν ἀδελφὴ Σε-
λήνη καὶ γιὰ τ' ἄστρα,⁴
πού δημιουργήσες στὸν οὐρανὸ λαμπερὰ καὶ πολύτιμα
καὶ ὠραῖα.
Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου, γιὰ τὸν ἀδελφὸ Ἄ-
νιμο,
καὶ γιὰ τὸν ἀέρα καὶ τὰ σύννεφα καὶ γιὰ τὸν αἴθριο
οὐρανὸ καὶ γιὰ κάθε καιρὸ,⁵
μὲ τὸν ὁποῖο στηρίζεις τὰ πλάσματά Σου.⁶

[15] Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου, γιὰ τὸ ἀδελφὸ Νερό,⁷
πού εἶναι πολὺ χρήσιμο καὶ ταπεινὸ καὶ πολύτιμο καὶ
ἀγνό.
Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου, γιὰ τὴν ἀδελφὴ Φω-
τιά,⁸
μὲ τὴν ὁποία μᾶς φωτίζεις τὴ νύχτα⁹
καὶ πού εἶναι ὠραία καὶ χαρούμενη καὶ ρωμαλέα καὶ
δυνατὴ.

[20] Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κυριε μου, γιὰ τὴν ἀδελφὴ μας
τὴ μητέρα Γῆ,¹⁰
πού μᾶς στηρίζει καὶ μᾶς κυβερνᾷ,
καὶ παράγει πολλοὺς καρποὺς μὲ πολύχρωμα λουλού-
δια καὶ χορτάρια.¹¹

Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου,
γιὰ ἐκείνους πού συγχωροῦν στὸ ὄνομα τῆς ἀγά-
πης Σου¹²
καὶ ὑπομένουν ἀσθένεια καὶ θλίψη.

[25] Μακάριοι ἐκεῖνοι πού θὰ τὰ ὑπομείνουν αὐτὰ ἐν εἰρή-
νῃ,¹³
διότι ἀπὸ Σένα, Ὑψιστε, θὰ στεφανωθοῦν.

Δοξασμένος νὰ εἶσαι, Κύριέ μου,
γιὰ τὸν ἀδελφὸ μας τὸν σωματικὸ Θάνατο,
ἀπ' τὸν ὁποῖο κανεὶς ἄνθρωπος ζωντανὸς δὲν μπορεῖ
νὰ ξεφύγει:
ἀλίμονο σ' ἐκείνους πού θὰ πεθάνουν μὲ θανάσιμα
ἁμαρτήματα:

[30] μακάριοι ἐκεῖνοι πού θὰ τοὺς βρεῖ νὰ τηροῦν τὶς ἀγί-
οτατες ἐντολές Σου,
ἐπειδὴ ὁ δεῦτερος θάνατος δὲν θὰ τοὺς βλάψει.¹⁴

Δοξολογεῖτε καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριό μου καὶ εὐχαρι-
στεῖτε
καὶ ὑπηρετεῖτε τον μὲ μεγάλη ταπεινοφροσύνη.